خبر

وام ۷۰۰ میلیون تومانی بانک ملی، سود شناور بازپرداخت دلخواه، ضامن غیرحضوری

بانک ملی ایران در قالب طرح «اعتبار ملی»، سقف تسهیلات را به ۷۰۰ میلیون تومان افزایش داده است. این تسهیلات غیرحضوری، با نرخ سود شناور و شرایط انعطاف‌پذیر، امکان تأمین مالی برای نیازهای متنوع، توسعه کسب‌وکار و پشتیبانی از اقتصاد ملی را برای مشتریان فراهم می‌سازد. به گزارش روابط‌عمومی بانک ملی ایران، این وام با نرخ سود ۱۴، ۱۸ و ۲۳ درصد (قابل انتخاب توسط متقاضی) و دوره بازپرداخت ۱۲ تا ۶۰ ماهه ارائه می‌شود. در این طرح، نیازی به ارائه چک، سفته و گواهی کسر از حقوق نیست و علاوه بر حذف ضامن به شیوه‌های سنتی، امکان معرفی و تأیید ضامن به‌صورت غیرحضوری نیز فراهم شده است؛ به‌طوری که ضامن می‌تواند از طریق اپلیکیشن «بام» نسبت به پذیرش ضمانت اقدام کند.

همچنین، رتبه اعتباری مشتریان (A، B، C و D) در فرآیند بررسی درخواست مورد تأیید بانک خواهد بود. گفتنی است در این طرح امکان انتقال امتیاز حساب برای مشتریان حقوقی نیز پیش‌بینی شده است تا طیف گسترده‌تری از متقاضیان بتوانند از مزایای این طرح بهره‌مند شوند. بانک ملی ایران با اجرای این طرح، گامی مؤثر در راستای حمایت از تولید داخلی و تقویت بنیان‌های اقتصادی کشور برداشته است. تسهیلات مذکور برای اهداف متنوعی همچون تأمین هزینه‌های شخصی، خرید تجهیزات، سرمایه‌گذاری یا تسویه بدهی قابل استفاده خواهد بود. همین حالا اپلیکیشن «بام» را نصب کنید و از این فرصت ویژه بهره‌مند شوید.

قیمت طلا در بازار جهانی بالا رفت

قیمت طلا در معاملات روز چهارشنبه بازار جهانی با افزایش نگرانی‌ها از تعطیلی احتمالی دولت آمریکا و انتظارات فزاینده برای کاهش بیشتر نرخ بهره آمریکا، به بالاترین رکورد خود صعود کرد و به چهار هزار دلار نزدیک شد.

به گزارش ایسنا، بهای هر اونس طلا برای تحویل فوری با ۰.۴ درصد افزایش، به سه هزار و ۸۷۲ دلار و ۸۷ سنت رسید و هر اونس طلا در بازار معاملات آتی آمریکا برای تحویل در دسامبر، با ۰.۷ درصد افزایش، ۳۹ هزار و یک دلار و ۴۰ سنت معامله شد. شاخص دلار آمریکا نزدیک به پایین‌ترین حد خود در یک هفته اخیر قرار گرفت. دلار ضعیف، طلا را که به ارز آمریکا قیمت‌گذاری می‌شود، برای خریداران خارجی ارزان‌تر می‌کند. نیکولاس فراپل، رئیس جهانی بازارهای نهادی شرکت «ای‌بی‌سی رفینری» (ABC Refinery) گفت: طلا از نگرانی‌ها در مورد دلار ضعیف‌تر و وضعیت سیاسی ناشی از بن‌بست در مورد تعطیلی دولت در آمریکا و همچنین عدم قطعیت کلی ژئوپلیتیکی سود می‌برد. مجلس سنای آمریکا روز سه‌شنبه نتوانست قانونی را برای تمدید بودجه دولت این کشور تصویب کند و این کشور را به تعطیلی نزدیک‌تر کرد؛ درحالی‌که دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور آمریکا، به کاهش بیشتر نیروی کار فدرال تهدید کرد. این تعطیلی می‌تواند انتشار داده‌های اقتصادی کلیدی، ازجمله گزارش اشتغال غیرکشاورزی روز جمعه را به تأخیر بیندازد. گزارش روز سه‌شنبه شاخص فرصت شغلی (جولتس)، حاکی از رشد ناچیز فرصت‌های شغلی آمریکا در ماه آگوست و کاهش استخدام‌ها بود. این گزارش انتظارات برای کاهش نرخ بهره فدرال‌رزرو را تقویت کرد، به‌طوری که طبق ابزار دیده‌بان فدرال شرکت CME، معامله‌گران احتمال کاهش ۲۵ واحد پایه نرخ بهره در ماه میلادی جاری را ۹۷ درصد و احتمال کاهش آن در دسامبر را ۷۶ درصد پیش‌بینی می‌کنند. پیش‌بینی می‌شود گزارش اشتغال ملی که قرار است اواخر امروز منتشر شود، سرنخ‌های بیشتری درباره بازار کار آمریکا ارائه دهد. براساس گزارش رویترز، طلا که یک پوشش سنتی در برابر عدم قطعیت اقتصادی و سیاسی است، به دلیل ماهیت بدون بازده خود، در محیطی با نرخ بهره پایین تقویت می‌شود. این فلز گرانبها در سال میلادی جاری، بیش از ۴۷ درصد رشد قیمت داشته است. در بازار سایر فلزات ارزشمند، بهای هر اونس نقره با ۱.۵ درصد افزایش، به ۴۷ دلار و ۳۹ سنت رسید. بهای هر اونس پلاتین با ۱.۴ درصد افزایش، هزار و ۵۹۵ دلار و ۸۵ سنت معامله شد و هر اونس پالادیوم با ۰.۹ درصد افزایش، به هزار و ۲۶۷ دلار و ۷۵ سنت رسید.

یادداشت

مداراگری و میدان‌داری

ادامه از صفحه اول

به این توجه کنیم که درک مسائل و جست‌وجو برای راه‌حل آنها ربطی به تحریم و جنگ ندارد، بلکه به درک و عقل و نگاه ما بستگی دارد که چه هستیم، چه می‌خواهیم و چگونه آن را انجام دهیم. آیا سیستم شلخته اداره کشور و نبود کارایی نهادها و اسراف و تبذیر و زیاده‌خواهی و رانت‌خواری و نبود مصرف بهینه انرژی و آب و کشاورزی قرون وسطا باید همچنان باقی بماند و میدان نابود شود. نباید دولت هیچ اولویتی داشته باشد و نباید آن را اعلام کند. میدان ودیعه خداوند است و نباید حفظ آن را با هیچ روشی و سیاستی و محافظه‌کاری‌های جاری معامله کرد. آیا کشوری که با سیستم شلختگی و باری به هر جهت و ببینیم چه می‌شود، اداره شود، پایدار می‌ماند؟ بسیار مشتاق هستم که از رئیس‌جمهور در صداوسیما پرسیده شود میدان را چگونه می‌بینند و چه داعیه‌ای برای حفظ و ارتقای آن دارند. مجلس شورای اسلامی، شورای نگهبان و مجلس خبرگان و شورای تشخیص مصلحت نظام چگونه میدان را می‌بینند و آینده میدان را چگونه پیش‌بینی می‌کنند. بارها در این مقوله و در جای‌جای زمان‌ها از مبحث واکنش‌های بازگشت‌پذیر و بازگشت‌ناپذیر در میدان و در ایران سخن رفته است. همان‌گونه که فرمول‌های شیمیایی، بازگشت‌پذیر و بازگشت‌ناپذیر هستند اما ظاهرا اعتنایی به آن نشده و میدان دچار واکنش‌های برگشت‌ناپذیر و مخرب شده است و دوستان تلاشی برای آن نمی‌کنند و به نظر می‌رسد آن را از دست رفته می‌بینند؛ والّا نواندیشان و دلدادگان میهن و میدان از روی دل‌نگرانی به آینده، موضوع را بارها مطرح کرده‌اند، اما ظاهرا نه آنکه شنیده نشود، بلکه خود را به نشنیدن زده‌اند. آیا می‌توان کسانی را که خود را به نشنیدن زده‌اند، به شنیدن و قبول مسئولیت میدان‌داری وادار کرد؟

به پیشواز «هفته تهران» در خیابان لاله‌زار

ادامه از صفحه اول

در شورا تذکر دادیم، مکاتبه کردیم... این حق شهر و سرمایه مردم شهر است؛ یعنی سرمایه‌گذاری آن را شهرداری از پول مردم شهر انجام داد اما وقتی آباد شد، آنجا را بستند و شد حیاط وزارت خارجه». می‌گوید: برای من خیلی ناراحت‌کننده است. روی این فضا خیلی فکر شد و زحمت کشیده شد، ولی این فضای عمومی-فرهنگی و میراثی در مرکز شهر از گردونه رفت‌وآمد عمومی خارج شده و این همه تلاش دیگر لطفی ندارد. واقعا تهران بدون تاریخ، خاطره، روایت، ادبیات و سینما و رمان و باغات و خاطرات غیرقابل تحمل است. همه اینها برمی‌گردد به آن نگاه کلان که شما شهر را چگونه ببینید». امیدواریم خانه تهران در لاله‌زار چنین سرنوشتی نداشته باشد و محل دیدار باشد، برای ما و برای اهالی لاله‌زار.

۱۴۶ مؤدی مالیاتی انتخاب کرده‌اند که با مالیات آنها استخر سرپوشیده دانش‌آموزی قوچان تکمیل شود

مالیات در خدمت نخبگان ورزشی

سرانه ورزشی شهرستان قوچان فقط ۱۷ سانتی‌متر است. سرانه ورزشی این شهرستان چیزی کمتر از یک‌سوم سرانه ورزشی تهران است. حال آنکه قوچان استعدادهای متعددی در میادین ورزشی به ایران و جهان معرفی کرده است. در این میان فقط استخر دانش‌آموزی قوچان به دلیل کمبود بودجه چیزی حدود ۱۳ سال معطل مانده بود و دانش‌آموزان این منطقه ناچار بودند که برای دسترسی به فضای ورزشی مناسب‌تر ۶۰ کیلومتر تا شیروان بروند. حالا اما ۱۴۶ مؤدی مالیاتی در طرح نشان‌دارکردن مالیات انتخاب کرده‌اند که با مالیات آنها استخر سرپوشیده دانش‌آموزی قوچان تکمیل شود و این استخر دانش‌آموزی سرانجام پس از ۱۳ سال بلاتکلیفی افتتاح شد.

سرانه ورزشی قوچان کمتر از یک‌سوم تهران

سرانه ورزشی استان تهران به‌ازای هر نفر ۵۷ سانتی‌متر است. با این حال بسیاری از استان‌ها و شهرستان‌های کشور با وجود برخورداری از استعدادهای درخشان در زمینه ورزش، از حداقل‌های امکانات ورزشی برخوردار نیستند. این موضوع درباره شهرستانی مانند قوچان احساس می‌شود. بنا به اعلام اداره ورزش و جوانان قوچان، سرانه ورزشی قوچان نسبت به جمعیت آن در خراسان رضوی در پایین‌ترین سطح ممکن است. سرانه ورزشی در سطح شهرستان ۱۷ سانتی‌متر برای هر نفر است که کمترین سرانه در سطح استان است. به عبارت دیگر، سرانه ورزشی در قوچان کمتر از یک‌سوم تهران است و حالا کمبود امکانات ورزشی در سطح شهرستان یکی از مطالبات جدی مردمی و جوانان این شهر است. این در حالی است که قوچان در رشته‌های جودو، کوراش و آلیش و وزنه‌برداری ورزشکاران صاحب‌نامی در سطح کشوری و جهانی دارد اما با این حال این منطقه یکی از محروم‌ترین شهرستان‌ها در امکانات ورزشی است و ورزش قوچان با توجه به کمبود اعتبارات با مشکلات فراوانی مواجه شده است. چراکه بنا به اعلام متولیان اداره ورزش و جوانان قوچان، بودجه ورزش این منطقه حدود نیمی از نیاز واقعی شهرستان است. گذشته از کمبود امکانات ورزشی، اداره ورزش و جوانان شهرستان قوچان گزارش داده که در حال حاضر بیش از ۶۰ درصد اماکن ورزشی قوچان فرسوده است. این در شرایطی است که شهرستان قوچان حدود پنج هزار ورزشکار سازمان‌یافته و بیمه‌شده دارد و۳۳ هیئت ورزشی در این شهرستان فعالیت دارند.

تنها استخر دانش‌آموزی قوچان، معطل کمبود بودجه

در این میان دانش‌آموزان قوچان وضعیت بدتری از نظر دسترسی به امکانات ورزشی دارند و مطابق روایات این دانش‌آموزان، آنها گاهی برای دسترسی به حداقل امکانات ورزشی ناچار می‌شوند که از شهرستان خارج شده و به مرکز استان بروند. زمستان سال گذشته خبر رسید که تنها استخر دانش‌آموزی قوچان با حضور رئیس سازمان نوسازی، توسعه و تجهیز مدارس کشور افتتاح شده است؛ استخری که البته ۱۳ سال بلاتکیف بوده است. بر اساس گزارش فارس در سال ۱۳۹۹، آموزش و پرورش قوچان اعلام کرده بود که گرفتاری اصلی برای افتتاح این استخر، کمبود اعتبار است و «اگر برای تکمیل پروژه استخر دانش‌آموزی این شهرستان، پول نقد برای پیمانکار پرداخت شود، با چهار میلیارد تومان دیگر پروژه آماده بهره‌برداری می‌شود، اما پرداخت اعتبار به صورت اوراق، هزینه تکمیل را به حدود هفت میلیارد تومان می‌رساند». بر اساس توضیحات آموزش و پرورش قوچان، عملیات ساخت این پروژه از سال ۹۰ آغاز شد که متراژ عرصه آن پنج هزار مترمربع و متراژ اعیان آن یک هزارو ۸۰۰ مترمربع بوده و مجری طرح نیز سازمان نوسازی، توسعه و تجهیز مدارس است. این پروژه تا سال ۱۳۹۷ فقط پیشرفت فیزیکی ۲۸درصدی داشت و در سال ۱۳۹۹ به پیشرفت ۵۰درصدی رسید.

در آن زمان اعتبار هزینه‌شده برای این پروژه چهار میلیارد تومان بوده که یک میلیاردو ۸۰۰ میلیون تومان آن در سال ۱۳۹۸ توسط سازمان نوسازی، توسعه و تجهیز مدارس هزینه شد و در سال ۱۳۹۹ نیز حدود دو میلیارد تومان برای این پروژه در نظر گرفته شد اما این اعتبار تأمین نشد و دولت اعتبار لازم را نه با پول نقد که با اوراق تأمین می کرد؛ موضوعی که باعث روی‌گردانی پیمانکاران از تکمیل این فضای ورزشی شده بود. پیمانکاران پروژه می گفتند که دولت به پیمانکاران پول نقد نمی‌دهد و بیشتر با اوراق کار می‌کند و سررسید اوراق نیز چند سال بعد است. بنابراین متولیان استانی برای تکمیل استخر ناچار شدند که رایزنی‌هایی با چند خیّر انجام دهند اما این استخر تا سال گذشته ناتمام مانده بود.

افتتاح استخر دانش‌آموزی قوچان پس از ۱۳ سال انتظار

حالا اما ۱۴۶ مؤدی مالیاتی در طرح نشان‌دارکردن مالیات، انتخاب کرده‌اند که با مالیات آنها استخر سرپوشیده دانش‌آموزی قوچان تکمیل شود و این استخر دانش‌آموزی سرانجام پس از ۱۳ سال بلاتکلیفی افتتاح شد. این پروژه که در سال ۱۳۹۰ با برآورد اولیه ۱۸ میلیارد تومان آغاز شده بود، اکنون آماده ارائه خدمات به بیش از ۳۵ هزار دانش‌آموز، هفت هزار فرهنگی و بازنشسته و حدود ۲۰۰ هزار نفر از مردم شهرستان است. عباسعلی صفایی، فرماندار شهرستان قوچان، با اشاره به اهمیت این پروژه تصریح کرد: این استخر یکی از مجهزترین مجموعه‌های آبی در شرق کشور به شمار می‌رود و بهره‌برداری از آن گامی بزرگ در توسعه زیرساخت‌های ورزشی قوچان به شمار می‌آید و امکان بهره‌برداری از آن برای تمام اقشار شهرستان فراهم شده است. او خاطرنشان کرد: با توجه به اقلیم سرد شهرستان قوچان، وجود چنین مجموعه‌ای برای ورزش‌های آبی در فضای بسته و استاندارد، یک نیاز ضروری بود. استخر با مصالح مدرن ساخته شده و امکاناتی از جمله سونا و جکوزی با ظرفیت پذیرش هم‌زمان ۸۰ نفر را دارد و فعالیت‌ها تحت نظر مربیان حرفه‌ای انجام خواهد شد.

واگرایی بزرگ

چگونه هشتادمین سالگرد سازمان ملل از یک نظم جهانی ازهم‌گسیخته پرده برداشت

امیررضا اعطاسی

هشتادمین مجمع عمومی سازمان ملل با شعار آرمان‌گرایانه «با هم بهتر» برگزار شد؛ اما به جای تجدید پیمان با یک چشم‌انداز مشترک، نطق‌های سران قدرت‌های بزرگ به اعلامیه‌هایی از جهان‌بینی‌های اقتصادی متمایز و اغلب متضاد تبدیل شد. این سالگرد، لحظه‌ای برای اجماع نبود، بلکه صحنه رونمایی رسمی از سه طرح رقیب برای آینده حکمرانی اقتصادی جهانی بود. این نشست قرار بود جشنی برای چندجانبه‌گرایی و نمادی از امید در جهانی آشوب‌زده باشد؛ اما در عمل به صحنه کالبدشکافی آن تبدیل شد. فضای حاکم بر راهروهای سازمان ملل، نه حس همکاری، بلکه بازتابی از تنش‌های ژئوپلیتیکی فزاینده بود. دوران یک نظام اقتصادی جهانی یکپارچه که تحت رهبری و هنجارهای غربی اداره می‌شد، به‌طور قطعی به پایان رسیده است. جهان در حال تجزیه‌شدن به حداقل سه بلوک ژئواکونومیک متمایز است که هر یک، مدل خاص خود را برای رفاه، قدرت و آینده نظم بین‌الملل ارائه می‌دهند. این واگرایی دیگر یک بحث آکادمیک در اتاق‌های فکر نیست، بلکه اکنون سیاست اعلام‌شده و راهبرد عملیاتی قدرتمندترین ملت‌های جهان است. با رمزگشایی از سیگنال‌های استراتژیک و برنامه‌های رقیبی که در نطق‌های سران ارائه شد، می‌توان فهمید میدان‌های اصلی این رقابت روشن است: اصلاح یا جایگزینی نهادهای مالی بین‌المللی، حاکمیت بر تجارت و فناوری‌های نوظهور و کنترل بر منابع مالی توسعه و گذار اقلیمی. اینها عرصه‌هایی هستند که نظم نوین جهانی در آنها شکل خواهد گرفت.

۳ بلوک نوظهور؛ طرح‌های رقیب برای نظم جهانی

نطق‌های سران در مجمع عمومی، از سه الگوی رقیب برای حکمرانی اقتصادی جهانی پرده برداشت:

۱. الگوی حاکمیت‌محور (ایالات متحده): این پارادایم، منافع و امنیت اقتصادی ملی را بر تعهدات چندجانبه ارجح می‌داند. این رویکرد، بازتاب مستقیم آخرین دکترین امنیت ملی آمریکاست که بر «رقابت استراتژیک» با قدرت‌های دیگر و لزوم «ایجاد زنجیره‌های تأمین امن و قابل اتکا با شرکای همفکر» تأکید دارد و عملا جهان را به حوزه‌های اقتصادی مبتنی بر اعتماد و امنیت تقسیم می‌کند. این الگو، به توافق‌های دوجانبه و منطقه‌ای تمایل دارد و از اهرم‌های مالی و تکنولوژیک برای همسوکردن دیگران با منافع ملی خود استفاده می‌کند.

۲. چندقطبی‌گرایی دولت‌محور (چین و روسیه): این مدل به صراحت نظم غربی پس از جنگ سرد را به چالش می‌کشد. این دیدگاه در سخنرانی اخیر شی جین‌پینگ در نشست بریکس به وضوح بیان شد؛ جایی که او خواستار «اصلاح نظام حکمرانی جهانی برای انعکاس واقعیت‌های جدید جهان چندقطبی» شد و از «یک‌جانبه‌گرایی و سیاست‌های مبتنی بر بلوک‌بندی» انتقاد کرد. این بلوک با استفاده ابزاری از ادبیات چندجانبه‌گرایی، از حاکمیت دولت‌ها دفاع کرده و ساختارهای مالی موازی (مانند بانک توسعه جدید بریکس) را برای کاهش وابستگی به نظام برتون وودز فعالانه گسترش می‌دهد.

۳. مسیر میانه اصلاح‌طلبانه (آلمان، فرانسه و بریتانیا): این بلوک به دنبال حفظ اصول بنیادین نظم مبتنی بر قوانین است؛ اما بر لزوم اصلاح آن تأکید دارد. این همان منطقی است که اورزولا فون درلاین، رئیس کمیسیون اروپا، در سخنرانی «وضعیت اتحادیه» در سال ۲۰۲۵ با توصیف استراتژی «کاهش ریسک، نه جداسازی» در قبال چین مطرح کرد. این قدرت‌ها به دنبال ایفای نقش به‌عنوان یک «قدرت موازنه‌بخش» هستند که ضمن حفظ اتحاد با آمریکا، با «جنوب جهانی» تعامل کرده و از یک نظام چندجانبه اصلاح‌شده حمایت می‌کنند.

میدان‌های اصلی نبرد ژئواکونومیک جدید

این واگرایی بزرگ در سه جبهه حیاتی در حال وقوع است:

الف. آینده حکمرانی مالی جهانی: اصلاح در برابر جایگزینی نهادهای برتون وودز (صندوق بین‌المللی پول، بانک جهانی و سازمان تجارت جهانی) در قلب این مبارزه قرار دارد. استراتژی آمریکا، اعمال فشار از طریق محدودیت‌های شدید بودجه‌ای و مسدودکردن انتصابات کلیدی (مانند رکن استیناف سازمان تجارت جهانی) است که عملا نهادها را برای وادارکردن به تغییر فلج می‌کند. در پاسخ، بلوک اروپایی از اصلاحات بنیادین، مانند افزایش سهم رأی اقتصادهای نوظهور برای حفظ مشروعیت این نهادها حمایت می‌کند. چین و روسیه که از این بن‌بست سرخورده شده‌اند، در حال دنبال‌کردن یک استراتژی گریز هستند. نهادهای موازی آنها، مانند بانک توسعه جدید (NDB) و بانک سرمایه‌گذاری زیربنایی آسیا (AIIB)، به صراحت به‌عنوان جایگزین طراحی شده‌اند. بنابراین، امتناع آمریکا از واگذاری کنترل بیشتر بر سیستم موجود، بزرگ‌ترین کاتالیزور برای تکه‌تکه‌شدن نظم مالی جهانی است.

ب. تجارت و فناوری: مرزهای جدید ژئوپلیتیک بحران در سازمان تجارت جهانی که با مسدودشدن نهاد حل اختلاف آن توسط آمریکا فلج شده است، جهان را از یک سیستم تجاری مبتنی بر قوانین به سمت سیستمی مبتنی بر قدرت سوق می‌دهد. هم‌زمان، سه مدل رقیب برای حکمرانی فناوری در حال ظهور است: مدل بازارمحور و امنیت‌محور آمریکا، مدل دولت‌محور و کنترل‌محور چین و راه سومی که توسط اتحادیه اروپا و بریتانیا دنبال می‌شود و به دنبال ایجاد تعادل میان نوآوری و مقررات است. برنده این رقابت، قوانین اقتصاد قرن بیست‌ویکم را خواهد نوشت.

ج. تأمین مالی اقلیم و توسعه: شکاف در حال گسترش خروج آمریکا از توافق پاریس و صندوق‌های کلیدی اقلیمی، یک خلأ عظیم رهبری و مالی ایجاد کرده است. این خلأ توسط اتحادیه اروپا که قهرمان اصلی تأمین مالی چندجانبه اقلیم باقی مانده و چین که به صورت استراتژیک در حال تثبیت موقعیت خود برای تسلط بر زنجیره‌های تأمین فناوری سبز آینده است، پر می‌شود. استراتژی اروپا در طرح «دروازه جهانی» (Global Gateway) متبلور شده که به گفته جوزپ بورل، مسئول سیاست خارجی اتحادیه، «یک پیشنهاد مبتنی بر ارزش‌ها و استانداردهای بالا برای همکاری‌های زیربنایی است، نه یک تله بدهی» و به‌عنوان رقیب مستقیم ابتکار «کمربند و راه» چین عمل می‌کند. بنابراین، گذار جهانی انرژی به عرصه اصلی رقابت ژئواکونومیک تبدیل شده است. ملتی که زیرساخت‌های انرژی نسل بعدی را تأمین مالی و بنا کند، اهرم اقتصادی و سیاسی عظیمی برای دهه‌های آینده به دست خواهد آورد.

چشم‌انداز استراتژیک: پایان جهان یکپارچه

این رویداد تاریخی، پایان توهم پساجنگ سرد مبنی بر وجود یک اقتصاد جهانی یکپارچه و مبتنی بر قوانین مشترک را تأیید کرد. جهان در حال سازماندهی مجدد در حوزه‌های نفوذ اقتصادی متمایز است که هر یک با هنجارها، استانداردها و سیستم‌های مالی خاص خود عمل می‌کنند. این چندپارگی، پیامدهای ملموسی به همراه دارد و پیچیدگی عظیمی برای شرکت‌های چندملیتی ایجاد خواهد کرد؛ آنها اکنون مجبورند زنجیره‌های تأمین خود را «منطقه‌ای» کرده و استراتژی‌های متفاوتی برای فعالیت در بلوک‌های رقیب با قوانین متناقض (مثلا در حریم خصوصی داده‌ها یا استانداردهای زیست‌محیطی) اتخاذ کنند. هم‌زمان، «خطر استفاده اقتصادی» -از طریق تحریم‌ها، تعرفه‌ها و کنترل بر فناوری‌های حیاتی- به‌عنوان ابزار اصلی سیاست‌ورزی دولت‌ها به‌شدت افزایش یافته و ثبات تجاری را تضعیف می‌کند. در این رقابت جدید، کشورهای غیرمتعهد (جنوب جهانی) از یک حاشیه منفعل به بازیگران تعیین‌کننده تبدیل شده‌اند. این کشورها که بخش بزرگی از جمعیت، منابع طبیعی و پتانسیل رشد آینده جهان را در اختیار دارند، دیگر حاضر به پذیرش نسخه‌های توسعه‌ای دیکته‌شده از سوی شمال نیستند. اکنون نبردی استراتژیک برای جلب وفاداری آنها در جریان است. این نبرد از طریق ارائه مدل‌های رقیب توسعه، بسته‌های مالی و پیشنهادهای فناورانه (مانند رقابت میان ابتکار «کمربند و راه» چین و طرح «دروازه جهانی» اروپا) انجام می‌شود. انتخاب‌های این کشورها -چه همسویی با یک بلوک خاص و چه تلاش برای حفظ استقلال و بهره‌برداری از رقابت قدرت‌ها- در نهایت شکل و توازن نظم جهانی قرن بیست‌ویکم را تعیین خواهد کرد.

یادداشت

توسعه صادرات غیرنفتی ضرورت امروز، تضمین تولید و تجارت پایدار فردا

حسین روستائی

رایزن بازرگانی ایران در افغانستان

امروزه حمایت از صادرات و اعطای مشوق‌های صادراتی به صادرکنندگان و فعالان اقتصادی، به عنوان یک اصل پذیرفته‌شده در بین اکثر صاحب‌نظران و کارشناسان اقتصادی، مورد توجه خاص قرار گرفته است. این مهم گذشته از کمک به ارتقای توان رقابتی بنگاه‌ها در دستیابی به بازارهای هدف صادراتی، به نوعی در ایجاد انگیزه و تهییج صادرکنندگان، به ویژه در سطح بنگاه‌های کوچک و متوسط، برای زمینه‌سازی حضور مؤثرتر و فعال‌تر آنها در بازارهای جهانی و منطقه‌ای، تأثیر شایان و غیرقابل انکاری دارد. تجربه جنگ تحمیلی ۱۲روزه رژیم سفاک صهیونی و آمریکا علیه جمهوری اسلامی ایران نشان داد که در شرایط سخت و غیرعادی، تجارت با کشورهای همسایه، چه در ارزآوری و تأمین منابع ارزی کشورمان و چه در تأمین کالاهای اساسی و اقلام ضروری، از درجه اهمیت و ضریب اطمینان بالا برخوردار است. در این راستا اهتمام ویژه بر تکمیل زیرساخت‌های لجستیکی و بندری، تقویت پیمان‌های پولی، تسهیل مبادلات و مراودات تجاری، ایجاد سهولت‌های بیشتر در مرزها و همچنین تقویت پیمان‌های منطقه‌ای، از اولویت‌های کلیدی و الزامات روز دیپلماسی اقتصادی و تجاری جمهوری اسلامی ایران با کشورهای همسایه و منطقه است. روز ملی صادرات و تجلیل از سربازان و تلاشگران عرصه تجارت، به ویژه صادرکنندگان نمونه، حرکتی است نمادین برای قدردانی از پیش‌قراولان تجارت خارجی و تجدید عهد دولتمردان و فعالان اقتصادی و بخش خصوصی، برای دستیابی به اهداف صادراتی قانون برنامه هفتم توسعه اقتصادی و پیشرفت جمهوری اسلامی ایران.

خبر

آغاز عملیات نصب و راه‌اندازی رآکتور اوره شرکت پتروشیمی هنگام با حضور شریعتمداری

عملیات نصب و راه‌اندازی رآکتور پیشرفته اوره در شرکت پتروشیمی هنگام، با حضور مدیرعامل گروه صنایع پتروشیمی خلیج فارس، به طور رسمی آغاز شد. به گزارش روابط‌عمومی شرکت صنایع پتروشیمی خلیج فارس، در جریان بازدید محمد شریعتمداری و هیئتی از مدیران شرکت صنایع پتروشیمی خلیج فارس، عملیات نصب این رآکتور پیشرفته که حمل آن به کشور با چالش‌های متعددی همراه بود، آغاز شد تا گام اصلی راه‌اندازی کامل طرح اوره و آمونیاک هنگام برداشته شود. این واحد که با بهره‌گیری از فناوری‌های پیشرفته طراحی و اجرا شده، گامی مؤثر در افزایش ظرفیت تولید اوره کشور و ارتقای جایگاه ایران در بازارهای جهانی محسوب می‌شود. شریعتمداری در این بازدید با اشاره به اهمیت راهبردی توسعه صنعت پتروشیمی در اقتصاد مقاومتی، اظهار کرد: راه‌اندازی رآکتور واحد اوره نه‌تنها موجب افزایش چشمگیر تولید محصولات نیتروژنی خواهد شد، بلکه به تکمیل زنجیره ارزش و رشد صادرات غیرنفتی کشور کمک می‌کند. اوره یکی از محصولات راهبردی در حوزه صادراتی است که نقش بسزایی در افزایش ارزآوری برای اقتصاد کشور دارد. وی با تأکید بر نقش نیروی انسانی در پیشرفت صنعت پتروشیمی، افزود: کارگران و کارکنان، ارزشمندترین سرمایه‌های این مجموعه و کل صنعت پتروشیمی هستند. توسعه‌ای که امروز در حال تحقق است، بدون تلاش و تعهد این سرمایه‌های انسانی امکان‌پذیر نبود. شریعتمداری در ادامه با اشاره به شرایط حساس اقتصادی و منطقه‌ای کنونی گفت: امروز در شرایط حساسی قرار داریم، اما خوشبختانه با هدایت‌های داهیانه مقام معظم رهبری، این دوران نیز با همدلی، تلاش و خودباوری پشت سر گذاشته خواهد شد و کشور در مسیر ثبات و توسعه پایدار قرار خواهد گرفت. وی در پایان با تأکید بر تعهد گروه صنایع خلیج فارس به توسعه پایدار، خاطرنشان کرد: اجرای این پروژه نشان‌دهنده عزم جدی ما برای تقویت زیرساخت‌های صنعتی، کاهش وابستگی به خارج و تحقق اهداف بلندمدت در حوزه اقتصاد دانش‌بنیان است. با نصب و راه‌اندازی این رآکتور، ایران قادر خواهد بود تا نیازهای داخلی خود در صنعت کشاورزی را تأمین کرده و به ایجاد اشتغال و رونق اقتصادی منطقه کمک کند و همچنین با افزایش سهم اوره صادراتی، نقشی مهم در تأمین امنیت غذایی جهان ایفا کند.